१४ सर्गः जगाहिरेइत्यादि। नागाभयादम्बुधिं प्रविष्टाः गाहू विलोडे
भ० मनोरमोवायुस्तत्पक्षभवः शुभसूचकः स्वाभाविकोवा वाति स्म
वालगमनहिंसयोः रत्नादीनां तेजांसि तत्तेजसा भृशं शान्तानि
शमुभ्यइर्शमे मूत्रसूत्रेति यङ् यङोलुक् द्वित्वं ञमजपेति
खेर्नुण् त्यान्तत्वादाम् शमयाञ्चक्रुरिति पाठे गरुडस्य तेजांसि
नागान्निवारयन्ति स्मेत्यर्थः शराणां बन्धाविश्लिष्टाः तत्प्रभावात्
॥ ६७ ॥

भ्रेजिरेऽक्षतवद्योधालेभे संज्ञाञ्च लक्ष्मणः। विभी
षणोऽपि वभ्राजे गरुत्मान् प्राप चान्तिकं॥ ६८ ॥

ज०म० भ्रेजिरइत्यादि। अक्षतवत् अक्षताइव योधाभ्रेजिरे दीप्य
न्ते स्म फणाञ्चसप्तानामित्येत्वपक्षे रूपं संज्ञाञ्चेतनां लक्ष्मणो
लेभे प्राप्तवान् विभीषणोऽपि वभ्राजे सम्पन्नामे मनोरथाइति
अनेत्वपक्षे रूपं अन्तिकञ्च रामलक्ष्मणयोर्गरुत्मान् प्राप गरुतः
पक्षिणस्तेऽनुजीवितयास्य सन्तीति मतुप् यवादेराकृतिगणत्वात्
मयइति वत्वं न भवति॥ ६८ ॥

भ० भ्रेजिरेइत्यादि। योधाअक्षताइव भ्रेजिरे शोभन्ते स्म भ्राजृ
ञणटुच चकाराद्भासि तॄफलेत्यादिना पाक्षिकमेत्वं खिलोपश्च
लक्ष्मणश्च संज्ञां चेतनां लब्धवान् लभ ड्वोङ्षप्राप्तौ विभीषणोऽपि
वभ्राजे समीहितं मे सम्पन्नमिति एत्वाभावपक्षे रूपं गरुत्मान्